

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે તમને જ્ઞાન રત્ન આપવાં , બાપ તમને જે પણ સંભળાવે કે સમજાવે છે આ જ્ઞાન છે , જ્ઞાન રત્ન જ્ઞાન સાગર નાં સિવાય કોઈ આપી નથી શકતું ”

પ્રશ્ન :- આત્મા ની વેલ્યુ ઓછી થવાનું મુખ્ય કારણ શું છે?

ઉત્તર :- વેલ્યુ ઓછી થાય છે ખાદ પડવાથી. જેમ સોનામાં ખાદ નાખીને દાગીનાં બનાવે છે તો તેની વેલ્યુ ઓછી થઈ જાય છે. એમ આત્મા જે સાચું સોનું છે, એમાં જ્યારે અપવિત્રતા ની ખાદ પડે છે તો વેલ્યુ ઓછી થઈ જાય છે. આ સમયે તમોપ્રધાન આત્માની કોઈ વેલ્યુ નથી. શરીરની પણ કોઈ વેલ્યુ નથી. હમણાં તમારી આત્મા અને શરીર બંને યાદ થી વેલ્યુબલ બની રહી છે.

ગીત :- યહ કોન આજ આયા સવેરે - સવેરે

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ બાપ બેસી સમજાવે છે અને યાદની યુક્તિયો પણ બતાવી રહ્યાં છે. બાળકો બેઠા છે, બાળકો ની અંદરમાં છે શિવ ભોલા બાબા આવ્યાં છે. સમજો અડધો કલાક શાંતિમાં બેસી જાય છે, બોલતા નથી તો તમારી અંદર આત્મા કહેશે કે શિવબાબા કાંઈ બોલે. જાણો છો શિવબાબા વિરાજમાન છે, પરંતુ બોલતાં નથી. આ પણ તમારી યાદ ની યાત્રા છે ને. બુદ્ધિમાં શિવબાબા જ યાદ છે. અંદરમાં સમજો છો બાબા કાંઈ બોલે, જ્ઞાન રત્ન આપે. બાપ આવે જ છે આપ બાળકોને જ્ઞાન રત્ન આપવાં. એ જ્ઞાનનાં સાગર છે ને. કહેશે-બાળકો, દેહી-અભિમાની થઈને રહો. બાપ ને યાદ કરો. આ જ્ઞાન થયું. બાપ કહે છે આ ડ્રામાનાં ચક્રને, સીડીને અને બાપને યાદ કરો-આ જ્ઞાન થયું. બાબા જે કાંઈ સમજાવશે તેને જ્ઞાન કહેશું. યાદની યાત્રા પણ સમજાવતાં રહે છે. આ બધું છે જ્ઞાન રત્ન. યાદ ની વાત જે સમજાવે છે, આ રત્ન ખુબ સારા છે. બાપ કહે છે પોતાનાં ૮૪ જન્મો ને યાદ કરો. તમે પવિત્ર આવ્યા હતાં પછી પવિત્ર થઈને જ જવાનું છે. કર્માતીત અવસ્થા માં જવાનું છે અને બાપ થી પૂરો વારસો લેવાનો છે. તે ત્યારે મળશે, જ્યારે આત્મા સતોપ્રધાન બની જશે યાદનાં બળથી. આ અક્ષર ખુબ વેલ્યુબલ છે, નોંધ કરવા જોઈએ. આત્મા માં જ ધારણા થાય છે. આ શરીર તો ઓર્ગાન્સ (અવયવો) છે જે વિનાશ થઈ જાય છે. સંસ્કાર સારા કે ખોટા આત્મા માં જ ભરાય છે. બાપમાં પણ સંસ્કાર ભરેલાં છે-સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતનાં નોલેજનાં, એટલે એમને નોલેજકુલ કહેવાય છે. બાબા રાઈટ (સરળ) કરી સમજાવે છે-૮૪ નું ચક્ર બિલકુલ સહજ છે. હમણાં ૮૪ નું ચક્ર પૂરું થયું છે. હવે આપણે પાછાં બાપની પાસે જવાનું છે. મેલી આત્મા તો ત્યાં જઈ ન શકે. તમારી આત્મા પવિત્ર થઈ જશે તો પછી આ શરીર છૂટી જશે. પવિત્ર શરીર તો અહીંયા મળી ન શકે. આ જૂની જુત્તી છે, આનાથી વૈરાગ્ય આવતો જઈ રહ્યો છે. આત્માએ પવિત્ર બની પછી ભવિષ્ય માં આપણે પવિત્ર શરીર લેવાનું છે. સતયુગમાં આપણે આત્મા અને શરીર બંને પવિત્ર હતાં. આ સમયે તમારી આત્મા અપવિત્ર બની ગઈ છે તો શરીર પણ અપવિત્ર છે. જેવું સોનું તેવો દાગીનો. ગવર્મેન્ટ પણ કહે છે હલકા સોનાનાં દાગીનાં પહેરો. તેનો ભાવ ઓછો છે. હમણાં તમારી આત્માની પણ વેલ્યુ ઓછી છે. ત્યાં તમારી આત્માની કેટલી વેલ્યુ રહે છે. સતોપ્રધાન છે ને. હમણાં છે તમોપ્રધાન. ખાદ પડી છે, કોઈ કામની નથી. ત્યાં આત્મા પવિત્ર છે, તો ખુબ વેલ્યુ છે. હમણાં ૯ કેરેટ બની ગઈ છે તો કોઈ વેલ્યુ નથી એટલે બાપ કહે છે આત્માને પવિત્ર બનાવો તો પછી શરીર પણ પવિત્ર મળશે. આ જ્ઞાન બીજું કોઈ આપી ન શકે.

બાપ જ કહે છે મામેકમ યાદ કરો. કૃષ્ણ કેવી રીતે કહેશે. તે તો દેહધારી છે ને. બાપ કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજી મુજ બાપ ને યાદ કરો. કોઈ દેહધારી ને યાદ નહીં કરો. હમણાં તમે સમજો છો તો પછી સમજાવવાનું છે. શિવબાબા છે નિરાકાર, એમનો અલૌકિક જન્મ છે. આપ બાળકોને પણ અલૌકિક જન્મ આપે છે. અલૌકિક બાપ અલૌકિક બાળકો. લૌકિક, પારલૌકિક અને અલૌકિક કહેવાય છે. આપ બાળકોને અલૌકિક જન્મ મળે છે. બાપ તમને એડોપ્ટ કરી વારસો આપે છે. તમે જાણો છો આપણો બ્રાહ્મણો નો પણ અલૌકિક જન્મ છે. અલૌકિક બાપ થી અલૌકિક વારસો મળે છે. બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ વગર બીજા કોઈ સ્વર્ગ નાં માલિક બની ન શકે. મનુષ્ય કાંઈ પણ સમજતા નથી. તમને બાપ કેટલું સમજાવે છે. આત્મા જે અપવિત્ર બની છે તે સિવાય યાદનાં પવિત્ર બની નથી શકતી. યાદમાં નહીં રહેશે તો ખાદ રહી જશે. પવિત્ર બની નહીં સકે પછી સજાઓ ખાવી પડશે. આખી

દુનિયાનાં મનુષ્ય આત્માઓને પવિત્ર બની પાછાં જવાનું છે. શરીર તો નહીં જશે. બાપ કહે છે પોતાને આત્મા સમજવું કેટલું મુશ્કેલ રહે છે. ધંધા વગેરેમાં તે અવસ્થા થોડી રહે છે. બાપ કહે છે સારું પોતાની આત્મા નથી સમજતાં તો શિવબાબા ને યાદ કરો. ધંધા વગેરે કરતા આ જ મહેનત કરો કે હું આત્મા આ શરીર થી કામ કરું છું. હું આત્મા જ શિવબાબા ને યાદ કરું છું. આત્મા જ પહેલાં-પહેલાં પવિત્ર હતી, હવે ફરી પવિત્ર બનવાનું છે. આ છે મહેનત. આમાં ખુબ જબરદસ્ત કમાણી છે. અહીંયા કેટલા પણ સાહુકાર છે, અરબ-ખરબ પરંતુ તે સુખ નથી. સૌનાં માથા પર દુઃખ છે. મોટા-મોટા રાજાઓ, પ્રેસિડન્ટ વગેરે આજે છે, કાલે તેમને મારી દે. વિલાયત (વિદેશ) માં શું-શું થતું રહે છે. સાહુકારો પર, રાજાઓ પર તો મુસીબત છે. અહીંયા પણ જે રાજાઓ હતા તે પ્રજા બની ગયાં છે. રાજાઓ ઉપર પછી પ્રજાનું રાજ્ય થઈ ગયું છે. ડ્રામામાં એવી નોંધ છે. અંતમાં જ આ હાલત થાય છે. ખુબ જ આપસમાં લડતા રહેશે. તમે જાણો છો કલ્પ પહેલાં પણ આવું થયું હતું. તમે ગુપ્ત વેષ માં દિલ વ જાન, સિક વ પ્રેમ થી પોતાનું ગુમાવેલું રાજ્ય લો છો. તમને ઓળખ મળી છે-આપણે તો માલિક હતાં, સૂર્યવંશી દેવતાઓ હતાં. હમણાં ફરી તે બનવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો કારણ કે અહીંયા તમે સત્યનારાયણ ની કથા સાંભળી રહ્યાં છો ને. બાપ દ્વારા આપણે નર થી નારાયણ કેવી રીતે બન્યાં? બાપ આવીને રાજયોગ શીખવાડે છે. ભક્તિમાર્ગમાં આ કોઈ શીખવાડી ન શકે. કોઈ પણ મનુષ્ય ને બાપ, શિક્ષક, ગુરુ નહીં કહેશું. ભક્તિ માં કેટલી જૂની વાર્તાઓ બેસીને સંભળાવે છે. હવે આપ બાળકોએ ૨૧ જન્મ વિશ્રામ પામવા માટે પાવન તો જરૂર બનવું પડે.

બાપ કહે છે પોતાને આત્મા સમજો. અડધોકલ્પ તો ડ્રામા અનુસાર દેહ-અભિમાની થઈ રહો છો, હવે દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. ડ્રામા અનુસાર હવે જૂની દુનિયાને બદલાઈ નવી બનવાની છે. દુનિયા તો એક જ છે. જૂની દુનિયાથી પછી નવી બનશે. નવી દુનિયામાં નવું ભારત હતું તો તેમાં દેવી-દેવતા હતાં, કેપિટલ (રાજધાની) પણ જાણો છો, જમુનાનો કાંઠો હતો, જેને પરીસ્તાન પણ કહેતા હતાં. ત્યાં નેચરલ બ્યુટી (કુદરતી સૌંદર્ય) રહે છે. આત્મા પવિત્ર બની જાય છે તો પવિત્ર આત્માને શરીર પણ પવિત્ર મળે છે. બાપ કહે છે હું આવીને તમને હસીન સો દેવી-દેવતા બનાવું છું. આપ બાળકો પોતાની તપાસ કરતા રહો, કોઈ અમારામાં અવગુણ તો નથી? યાદ માં રહીએ છીએ? ભણતર પણ ભણવાનું છે. આ છે ખુબ મોટું ભણતર. એક જ ભણતર છે, તે ભણતરમાં તો કેટલાં પુસ્તકો વગેરે વાંચે છે. આ ભણતર છે ઊંચે થી ઊંચું, ભણાવવા વાળા પણ છે ઊંચેથી ઊંચા શિવબાબા. એવું નહીં કે શિવબાબા કોઈ આ દુનિયા નાં માલિક છે. વિશ્વ નાં માલિક તો તમે બનો છો ને. કેટલી નવી-નવી ગુહ્ય વાતો તમને સંભળાવતા રહે છે. મનુષ્ય સમજે છે પરમાત્મા સૃષ્ટિ નાં માલિક છે. બાપ સમજાવે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, હું આ સૃષ્ટિનો માલિક નથી. તમે માલિક બનો છો અને પછી રાજ્ય ગુમાવો છો. પછી બાપ આવીને વિશ્વ નાં માલિક બનાવે છે. વિશ્વ આને જ કહેવાય છે. મૂળવતન કે સૂક્ષ્મવતન ની વાત નથી. મૂળવતન થી તમે અહીંયા આવીને ૮૪ જન્મનું ચક્ર લગાવો છો. પછી બાપને આવવું પડે છે. હમણાં ફરી તમને પુરુષાર્થ કરાવું છું-તે પ્રાલબ્ધ પામવાનાં માટે, જે તમે ગુમાવી છે. હાર અને જીત ની રમત છે ને. આ રાવણ રાજ્ય ખલાસ થવાનું છે. બાપ કેટલું સહજ રીતે સમજાવે છે. બાપ સ્વયં બેસી ભણાવે છે. ત્યાં તો મનુષ્ય, મનુષ્ય ને ભણાવે છે. છો તમે પણ મનુષ્ય પરંતુ બાપ આપ આત્માઓને બેસીને ભણાવે છે. ભણવાનાં સંસ્કાર આત્મામાં જ રહે છે. હમણાં તમે ખુબ નોલેજફુલ છો, તે બધું છે ભક્તિનું નોલેજ. કમાણીનાં માટે પણ નોલેજ છે. શાસ્ત્રોનું પણ નોલેજ છે. આ છે રુહાની નોલેજ. તમારી રુહ ને રુહાની બાપ બેસી નોલેજ સંભળાવે છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ તમે સાંભળ્યું હતું. આખી મનુષ્ય સૃષ્ટિભર માં આવું ક્યારેય કોઈ ભણાવતું નહીં હશે. કોઈને પણ ખબર નથી, ઈશ્વર કેવી રીતે ભણાવે છે?

આપ બાળકો જાણો છો હમણાં આ ભણતર થી કિંગડમ (રાજધાની) સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. જે સારી રીતે ભણે અને શ્રીમત પર ચાલે છે તે હાઈએસ્ટ (સૌથી ઊંચા) બને છે અને જે બાપની જઈને નિંદા કરાવે છે, હાથ છોડી જાય છે તે પ્રજામાં ખુબ ઓછું પદ પામે છે. બાપ તો એક જ ભણતર ભણાવે છે. ભણતર માં કેટલું માર્જિન (અંતર) છે. દેવી રાજધાની હતી ને. એક જ બાપ છે જે અહીંયા આવીને કિંગડમ સ્થાપન કરે છે. બાકી આ બધું વિનાશ થઈ જવાનું છે. બાપ કહે છે-બાળકો, હવે જલ્દી તૈયારી કરો. ગફલત માં સમય વેસ્ટ (ખોટી) નહીં કરો. યાદ નથી કરતાં તો મોસ્ટ વેલ્યુબલ (સૌથી મુલ્યવાન) સમય વ્યર્થ જાય છે. શરીર નિર્વાહ અર્થ ધંધો વગેરે ભલે કરો છતાં પણ હથ કાર ડે દિલ ચાર ડે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો રાજાઈ તમને મળી જશે. ખુદા દોસ્ત ની વાર્તા પણ સાંભળી છે ને. અલ્લાહ અવલદીન નું પણ નાટક દેખાડે છે. ઠકા કરવાથી ખજાનો નીકળી આવ્યો. હમણાં આપ

બાળકો જાણો છો-અલ્લાહ તમને ઠકા કરવાથી શું થી શું બનાવે છે. ઝટ દિવ્ય દૃષ્ટિ થી વૈકુંઠ ચાલ્યા જાઓ છો. આગળ બાળકીઓ આપસમાં મળીને બેસતી હતી, પછી જાતે જ ચાલી જતી હતી ધ્યાનમાં. પછી જાદુ કહી દેતા હતાં. તો તે બંધ કરી દીધું. તો આ બધી વાતો છે આ સમયની. હાતમતાઈ ની પણ વાર્તા છે. મુલહરો મુખમાં નાખતા હતાં તો માયા ગુમ થઈ જતી હતી. મુલહરો કાઢવાથી માયા આવી જતી હતી. રહસ્ય તો કોઈ સમજી ન શકે. બાપ કહે છે બાળકો મુખમાં મુલહરો નાખી દો. તમે શાંતિનાં સાગર છો, આત્મા શાંતિમાં પોતાનાં સ્વધર્મ માં રહે છે. સતયુગમાં પણ જાણે છે કે અમે આત્મા છીએ. બાકી પરમાત્મા બાપ ને કોઈ પણ નથી જાણતાં. ક્યારેય પણ કોઈ પૂછે-બોલો ત્યાં વિકાર નું નામ નથી. છે જ વાઈસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા). ૫ વિકાર ત્યાં હોતાં જ નથી. દેહ-અભિમાન જ નથી. માયાનાં રાજ્ય માં દેહ-અભિમાની બને છે, ત્યાં હોય છે જ મોહજીત. આ જૂની દુનિયાથી નષ્ટામોહ થવાનું છે. વૈરાગ્ય તો એમને આવે છે જે ધરબાર છોડે છે. તમારે તો ધરબાર નથી છોડવાનું. બાપની યાદ માં રહેતા આ જુનું શરીર છોડીને જવાનું છે. બધાનો હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થવાનો છે. પછી ચાલ્યા જઈશું ઘરે. આ કલ્પ-કલ્પ થાય છે. તમારી બુદ્ધિ હમણાં દૂર-દૂર ઉપર જાય છે, તે લોકો જુએ છે ક્યાં સુધી સાગર છે? સૂર્ય-ચંદ્ર માં શું છે? આગળ સમજતા હતા આ દેવતાઓ છે. તમે કહો છો આ તો માંડવાની બત્તીઓ છે. આ ખેલ થાય છે. તો આ બત્તીઓ પણ અહીંયા છે. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન માં આ હોતી નથી. ત્યાં ખેલ જ નથી. આ અનાદિ ખેલ ચાલતો આવે છે. ચક્ર ફરતું રહે છે, પ્રલય થતી નથી. ભારત તો અવિનાશી ખંડ છે, આમાં મનુષ્ય રહે જ છે, જળમય થતો નથી. પશુ-પક્ષી વગેરે જે પણ છે, બધાં હશે. બાકી જે પણ ખંડ છે, તે સતયુગ-ત્રેતા માં રહેતા નથી. તમે જે કંઈ દિવ્ય દૃષ્ટિ થી જોયું છે, તે ફરી પ્રેક્ટીકલ માં જોશો. પ્રેક્ટીકલ માં તમે વૈકુંઠમાં જઈ ને રાજ્ય કરશો. જેનાં માટે પુરુષાર્થ કરતા રહો છો, તો પણ બાપ કહે છે યાદ ની ખુબ મહેનત છે. માયા યાદ કરવા નથી દેતી. ખુબ પ્રેમ થી બાબા ને યાદ કરવાનાં છે. અજ્ઞાનકાળ માં પણ પ્રેમ થી બાપની મહિમા કરે છે. અમારા ફલાણા આવાં હતાં, ફલાણા પદ વાળા હતાં. હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં આખું સૃષ્ટિ ચક્ર બેઠેલું છે. બધાં ધર્મોનું નોલેજ છે. જેમ ત્યાં રુહો નો સિજરો (વિભાગ) છે, અહીંયા પછી મનુષ્ય સૃષ્ટિનો સિજરો છે. ગ્રેટ-ગ્રેટ-ગ્રાન્ડ ફાધર બ્રહ્મા છે. પછી છે તમારી સંપ્રદાય. સૃષ્ટિ તો ચાલતી રહે છે ને.

બાપ સમજાવે છે-બાળકો, નર થી નારાયણ બનવું છે તો તમારી જે કથની છે, એજ કરની (કર્મ) હોય. પહેલાં પોતાની અવસ્થા ને જોવાની છે. બાબા અમે તો તમારા થી પૂરો વારસો લઈને જ છોડીશું, તો તે ચલન પણ જોઈએ. આ એક જ ભણતર છે, નર થી નારાયણ બનવાની. આ તમને બાપ જ ભણાવે છે. રાજાઓનાં રાજા તમે જ બનો છો, બીજા કોઈ ખંડમાં હોતા નથી. તમે પવિત્ર રાજાઓ બનો છો, પછી વગર લાઈટ વાળા અપવિત્ર રાજાઓ પવિત્ર રાજાઓનાં મંદિર બનાવીને પૂજા કરે છે. હમણાં તમે ભણી રહ્યાં છો. વિદ્યાર્થી શિક્ષકને કેમ ભૂલે છે! કહે છે બાબા માયા ભુલાવી દે છે. દોષ પછી માયા પર રાખી દે છે. અરે, યાદ તો તમારે કરવાનું છે. મુખ્ય શિક્ષક એક જ છે, બાકી બીજા બધાં છે નાયબ શિક્ષકો. બાપ ને ભૂલી જાઓ છો, અચ્છા શિક્ષકને યાદ કરો. તમને ૩ ચાન્સ (તક) અપાય છે. એક ભૂલો તો બીજા ને યાદ કરો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ થી પૂરો વારસો લેવાનાં માટે જે કથની હોય એજ કરની (કર્મ) હોય, આનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. મોહજીત બનવાનું છે.
2. સદા યાદ રહે કે આપણે શાંતિનાં સાગર નાં બાળક છીએ, આપણે શાંતિ માં રહેવાનું છે. મુખ માં મુલહરો નાખી દેવાનો છે. ગફલતમાં પોતાનો સમય વેસ્ટ નથી કરવાનો.

વરદાન :- તડપતી આત્માઓને એક સેકન્ડ માં ગતિ - સદ્ગતિ આપવા વાળા માસ્ટર દાતા ભવ.

જેમ સ્થૂળ સીઝન (ઋતુ) નો ઇંતજામ (પ્રબંધ) કરો છો, સેવાધારી સામગ્રી બધી તૈયાર કરો છો જેનાથી કોઈને કોઈ તકલીફ ન થાય, સમય વ્યર્થ ન જાય. એમ જ હવે સર્વ આત્માઓની ગતિ-સદ્ગતિ કરવાની અંતિમ સીઝન આવવાની છે, તડપતી આત્માઓને ક્યુ (લાઈન) માં ઉભા રાખવાનું કષ્ટ નથી આપવાનું, આવતા જાય અને લેતા જાય. આનાં માટે એવરરેડી બનો. પુરુષાર્થી જીવન માં રહેવાથી ઉપર હવે દાતાપણા ની સ્થિતિ માં રહો. દરેક સંકલ્પ, દરેક સેકન્ડ માં માસ્ટર દાતા બની ને ચાલો.

સ્લોગન :- હજૂર ને બુદ્ધિ માં હાજર રાખો તો સર્વ પ્રાપ્તિઓ જી હજૂર કરશે.